

LILLA

LAV

Kapisala i
ilustrirala
Oxana Ladić

LILIA

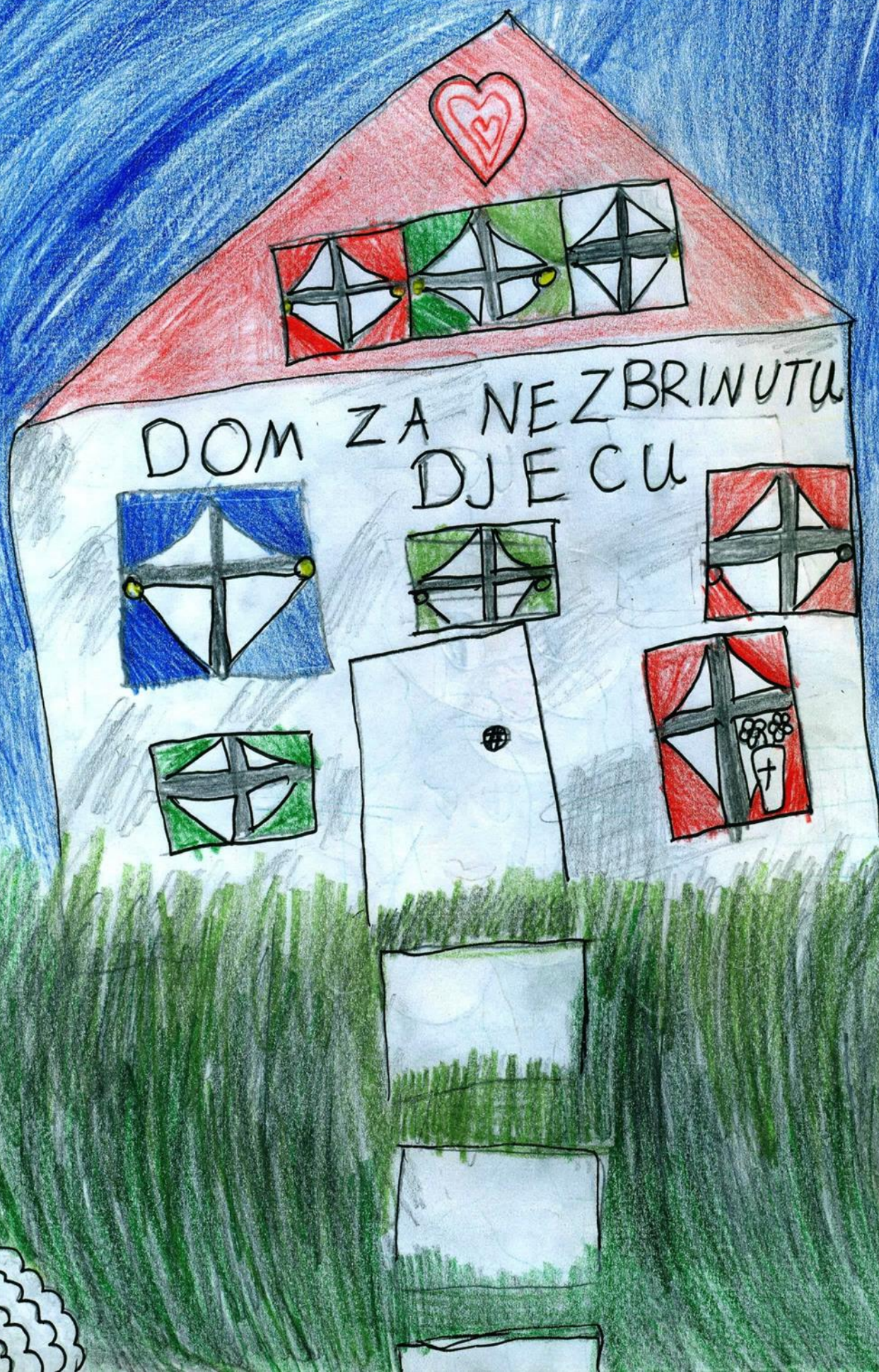
LAV

Napisala i
ilustrirala
Ozana Ladić

U domu za napuštenu djecu živjela je djevojčica Lila. Roditelji su joj umrli dok je još bila jako mala.

U domu je bila soba u koju se nije smjelo ulaziti. Lila je to znala, ali je bila jako znatiželjna pa je jednoga dana provirila u sobu.

Soba je, začudo, izgledala kao i sve ostale sobe. Lili nije bilo jasno zašto se ne smije ulaziti u sobu. Otišla je do velikog prozora na dnu sobe i kad je pogledala kroz prozor – vidjela je neobičan prizor.

Vidjela je džunglu. U džungli je bilo
puno životinja
koje su radile stvari uobičajene
za životinje u džungli.

Otvorila je prozor i zakoračila u džunglu. Čim je ušla, sve su se životinje razbježale. Ostali su jedino lavovi koji su ju okružili. Lavovi su bili čuvari džungle. Lila je bila jako uplašena.

„Pođi za mnom!“ ljudskim joj je jezikom rekao kralj lavova.
„Pokazat ću ti gdje si došla.“ Vodio ju je po džungli.
„A što ti radiš?“ upitala je Lila.
„Ja sam kralj. Čuvam ovu džunglu od neprijatelja“, rekao je lav.

„A imaš li obitelj?“ nastavila je Lila. „Imam kćer Teu i ženu Agatu.“ Lila i kralj su nastavili razgledavati džunglu. Kralj upita Lilu: „A imaš li ti obitelj?“ „Imala sam dok sam bila mala, ali su mi roditelji umrli. Imam još samo jednu sliku svoje obitelji.“

Tada je došla mala lavica Tea i pitala: „Zašto plačeš? Nemoj plakati, mi ti možemo biti obitelj. I ja sam tužna jer nemam ni brata ni sestru. A mama i tata mi ne daju da se igram s drugom djecom jer sam princeza.“

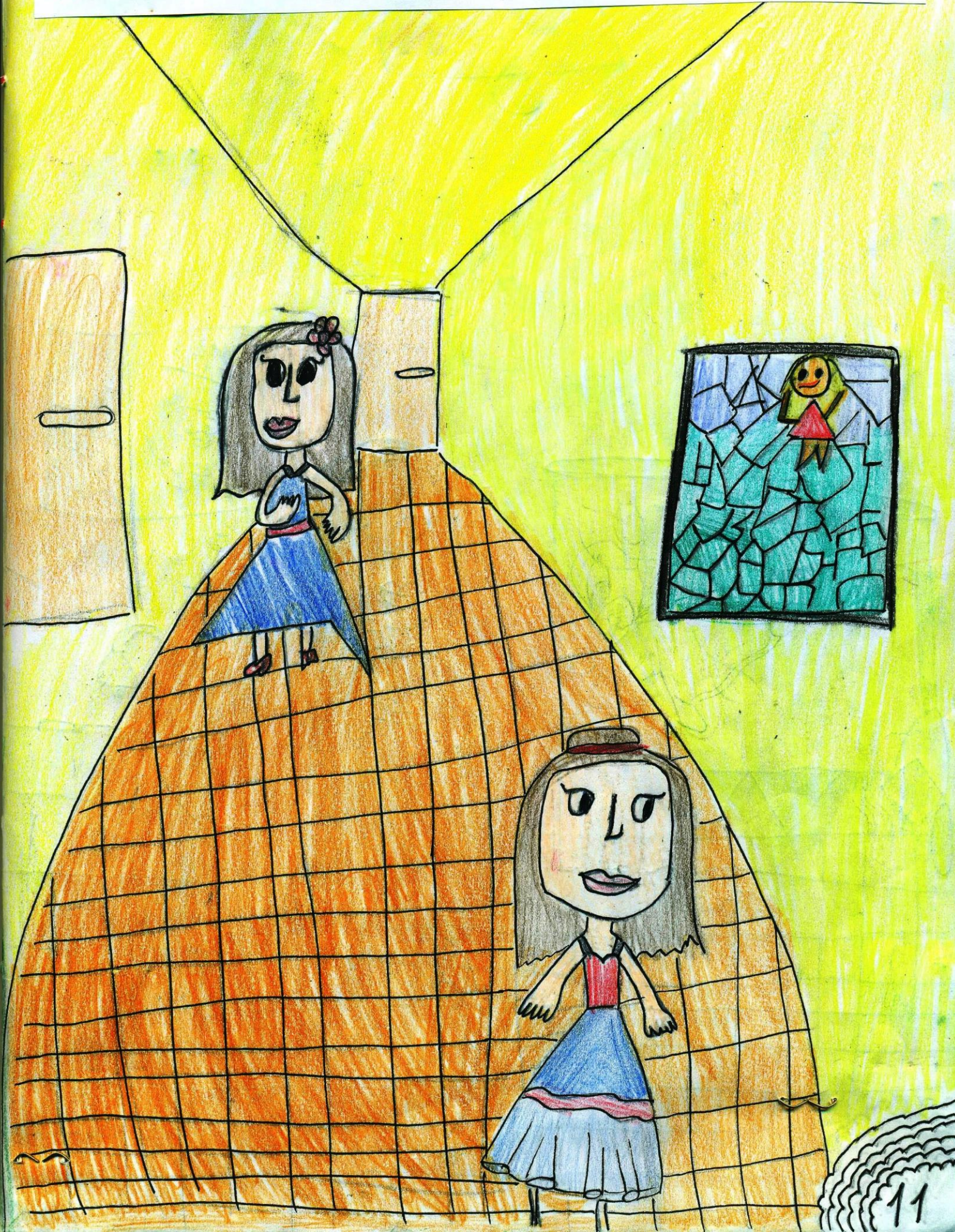

„Rado bih ostala, ali tete u domu će se brinuti zbog mene“, rekla je Lila. „Iako, ovdje mi je jako lijepo. Ma, ostat ću s vama ovdje, ionako se u domu nitko ne igra sa mnom.“

Za to vrijeme u domu su tete tražile Lilu. Obilazile su dvorište, cijelu kuću, išle u susjedstvo, ali Lile nije bilo. Pomislile su da je možda ušla u zabranjenu sobu. Ušle su u sobu, no ni tamo je nije bilo. Odlučile su nastaviti s potragom sljedećeg jutra.

Lili je vrijeme u čudesnoj džungli brzo prolazilo. Postala je najbolja prijateljica lavici Tei. Godine su prolazile i Lila je odjednom imala već 20 godina.

Tea je uzela lančić prijateljstva od svoje mame i za 20. rođendan poklonila ga Lili. Lančić je ispunjavao želje. Lila je poželjela biti lav. Čim je to zaželjela, postala je lavica. Konačno je i Tea imala svoju lavlju prijateljicu.

Nakon nekoliko godina Lila je postala tužna. Prisjećala se svojih teta, slike svojih roditelja, sebe kao djevojčice. Međutim, nije znala kako Tei reći da bi ponovno željela biti čovjek.

Dugo je razmišljala. Tea je bila jako dobra prijateljica i shvatila je da se s Lilom nešto događa. Lila je sve češće odlazila iz njihovog džungla-dvorca.

Tea je rekla: „Draga Lila, shvaćam da ti nedostaju ljudi. Ja sam sretna što sam te imala za prijateljicu. Teško mi je izgubiti te, ali želim da budeš sretna.“ Lila ju je snažno zagrlila. Dohvatila je lančić svojom lavljom šapicom i u suzama se oprostila od lavlje obitelji.

Ponovno je bila djevojčica. Pronašla je prozor kroz koji je prije puno godina ušla u džunglu te zakoračila u ljudski svijet i shvatila da se ništa nije promijenilo.

